

Mestre Balcells (amici tot): des de la meua infantesa fins als nostres dies he anat seguint la vostra ruta ascendent d'apòstol del nostre art coral: assidu concurrent en els concerts populars que l'Orfeo Jacienc celebrava al desaparegut Teatre Eldorado, i també en les manifestacions de la més alta categoria artística en les quals l'Orfeo Jacienc col·laborava interpretant la part coral de les obres mehores de la música, o bé donava a conèixer difícilíssimes composicions de la nostra època per a cor i orquestra. M'he pogut fer ben bé càrrec de l'esforç, del treball formidable que vos heu portat sobre les espatlles, però encara ço que és millor que tot això, de l'esquísida modestia amb què heu portat a terme aquesta vostra tasca. Se deu ben pòr he comprès la vostra donació absoluta en pro de l'art coral de la nostra terra. I se' perfectament la part preponderant que tinguéreu en aplegar per primera vegada a Catalunya tots els sensors per tal d'homenatjar l'Orfeo Català i el seu director, el Mrtel

pare estimat, amb motiu de la ciutadania de la²
creació d'aposta entitat. A vos es degué, de una manera
absoluta, ~~l'aplegament de~~ l'idea de l'aplegament de
tots els escrits del nostre llibret apareguts fins l'any 1912,
com a complement de l'homenatge.

Haven estat doncs, tal volta, el primer en donar
forma efectiva a l'ideal de germanor latent entre
els nostres cantaires. Els cantaires de l'Orfeó practi-
cament han estimat i venerat com un pare, els capda-
venters i cantaires dels altres orfeons com un germà
gran arborat en la flama d'un ideal que a tots mori-
"Foc safra, abrussa el cor" havien unificat un
dia. I aquest "foc safra" ha abrussat tota la vostra
vida, i el'han encomanat a tots els vostres deixebles,
a tots aquells qui us han envoltat. I avui dia conti-
nuem essent una senyera vivent d'entusiasme,
de donació absoluta a l'ideal de la vostra joventut.
Per què, si els atzars de la vida, que són independents de

la voluntat, us han allunyat de la direcció material ⁽³⁾
del vostre Orfeó, avui més que mai contínuem sentint-ne
el fundador, el Director espiritual, i quan l'Orfeó ^{francès}
cantà presidit per la seva senyera, la vostra figura
venerada està en la ment i en el cor de tots aquells
que escolten els seus cants que són els que vos heuen
portat sempre dintre l'ànima.

Si avui, jo ~~innecessàriament~~ ostento la direcció
efectiva de l'Orfeó Català, se'ne aporta entitat una de l'è-
poca, dels ideals que li imposa el seu fundador. Si algun
dia deixes de tenir-lo, ja no seria l'Orfeó Català. El ^{gran}
matèria espèrit és el que imposa a l'Orfeó francès ^{el seu}
mat mestre Bulbells! Conserveu-lo, ^{tots} escriuen-lo, ^{per} tant
honor al vostre mestre fundador.

Gloria i honor al mestre Bulbells i a l'Orfeó francès
que tan bé sap venerar-lo i estimar-lo

Joan M. M. M.

20 Nov. 1955

(Sopar d'homenatge al mestre Joan Balcells, a l'Hotel Orient)

Mestre Balcells, amics tots: Des de la meva infantesa fins als nostres dies he anat seguint la vostra ruta ascendent d'apòstol del nostre art coral: assidu concurrent als concerts populars que l'Orfeó Gracienc celebrava al desaparegut Teatre Eoldorado, i també a les manifestacions de la més alta categoria artística en les quals l'Orfeó Gracienc col.laborava interpretant la part coral de les obres mestres de la música, o bé donava a conèixer difícilíssimes composicions de la nostra època, per a cor i orquestra, m'he pogut fer ben bé càrrec de l'esforç, del treball formidable que vos heu portat sobre les vostres espatlles, però encara ço que és millor que tot això, de l'exquisida modèstia amb què heu portat a terme aquesta vostra tasca. Des de ben jove he comprès la vostra donació absoluta en pro de l'art coral de la nostra terra. I sé perfectament la part preponderant que tinguéreu en aplegar per primera vegada a Catalunya tots els seus orfeons, per tal d'homenatjar l'Orfeó Català i el seu director, el meu pare estimat, amb motiu de la vint-i-cinquena de la creació d'aquesta entitat. A vos es degué, d'una manera absoluta, la idea de l'aplegament de tots els escrits del mestre Millet apareguts fins l'any 1917, com a complement de l'homenatge.

Heu estat, doncs, tal volta, el primer a donar forma efectiva a ~~XXXXXXXX~~ l'ideal de germanor latent entre els nostres cantaires. Els cantaires de l'Orfeó Gracienc us han estimat i venerat com un pare; els capdavaners i cantaires dels altres orfeons, com un germà gran arborat en la flama d'un ideal que a tots movia. "Foc sagrat abrusa el cor", havíeu musicat un dia; i aquest "foc sagrat" ha abrusat tota la vostra vida, i l'heu encomanat a tots els vostres deixebles, a tots aquells qui us han envoltat. I avui dia continuen essent una senyera vivent d'entusiasme, de donació absoluta a l'ideal de la vostra joventut. Perquè si els atzars de la vida, que són independents de la voluntat, us han allunyat de la direcció material del vostre Orfeó, avui més que mai continuen essent-ne el guiador, el director espiritual; i quan l'Orfeó Gracienc canta presidit per la seva senyera, la vostra figura venerada està en la ment i en el cor de tots aquells que escolten els

seus cants, que són els que vos haveu portat sempre dintre l'ànima.

Si, avui, jo ostento la direcció efectiva de l'Orfeó Català, sé que aquesta entitat viu de l'esperit, de l'ideal que li infongué el seu fundador. Si algun dia deixés de tenir-los, ja no seria l'Orfeó Català. I aquest mateix esperit és el que infongué a l'Orfeó Gracienc l'estimat mestre Balcells! Conserveu-lo tots, exalceu-lo, fent així honor al vostre mestre fundador.

Glòria i honor al mestre Balcells i a l'Orfeó Gracienc que tan bé sap venerar-lo i estimar-lo.

Lluís M;Millet

20 novembre 1955